

Doprovodný text k projektu Křídla

Téma „Realita?“ lze zpracovat snad každým myslitelným způsobem. Projekt Křídla je především o mých pocitech. O mém vnímání reality. Je v něm esence mě. Je to šplhání po kořenech vzhůru nohama. Je to odlesk mého dětství. Jsem to hlavně já – tedy až na „devítku“.

Fotografie vznikaly průběžně během semestru, aniž bych si uvědomoval, že z nich později vznikne celý můj projekt. Nakonec to tedy spíš bylo „tohle chci dělat, tohle chci prezentovat, tohle jsem já – a jak to teď nafituji na zadané téma?“

První fotka je titulní. Na prezentaci projektu. Na obal CDčka. Stejně tak poslední, ta je na druhou stranu. Obsahuje názvy fotek a vznikla ze stejné fotky, akorát ze mě zůstala jen samotná „Podstata“.

Druhá až čtvrtá vznikaly pod přímým světlem z lampičky, s dlouhými časy, mými nočními náladami a pokusy. Experiment – i tak by se dal celý projekt charakterizovat. Pátá až šestá jsou s nalezenou žárovkou – v době úsporek a LEDek už jsem na ten „žár“ zapomněl a hned se mi to spojilo – malba světlem. Pátá fotka je tedy jakési kyvadlo, tik ťak. Čekání na Godota. Šestá jsou Promluvy – se sebou, s vesmírem, s Podstatou. Mozkomor. A další asociace. A o tom to je. Snad to něco budí...

Sedmá a osmá jsou jedny z nejnovějších. Hustá mlha mě jednoho dne vytáhla ven, vzal jsem kamaráda a stativ, procházeli jsme mlžnými pláněmi luk a polí a když si kamarád odskočil, říká „Hele! Tady to musíš vidět!“ A našli jsme fajn místo v lese. Pak už přišly jen další experimenty, dlouhý čas a emoce.

Sedmá fotka dala i název celému projektu – je to pád z nebe nebo vzlet? Nebuďte skeptičtí. „*Nesu křídla*.“ To mám z knížky „dítě na skleníku – výběr ze současné americké poezie“.

Taktéž i osmá fotka a její název – vzbuzené emoce daly název a text této fotce.

Devítka je speciální. Něha s kontrastem. Křehkost a tisícina vteřiny. První kapky ochutnávají vzduch. Připomněly mi dívku. Už ne jen já.

Fin.